

Zaak C-309/04

Fleisch-Winter GmbH & Co. KG

tegen

Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(verzoek van het Bundesfinanzhof om een prejudiciële beslissing)

„Restituties bij uitvoer — Voorwaarden voor toekenning — Rundvlees — Verordening (EEG) nr. 3665/87 — Boviene spongiforme encefalopathie — Uitvoerverbod — Gezonde handelskwaliteit — Aangifte ten uitvoer — Nationaal verzoek om betaling — Sanctie”

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 1 december 2005 I - 10352

Samenvatting van het arrest

1. *Landbouw — Gemeenschappelijke ordening van markten — Restituties bij uitvoer — Voorwaarden voor toekenning — Producten van gezonde handelskwaliteit — Begrip — Vlees dat niet onder normale omstandigheden in handel kan worden gebracht — Daarvan uitgesloten — Vlees dat is onderworpen aan verbod op uitvoer vanuit bepaalde lidstaat — Nationale administratie die over aanwijzingen beschikt inzake herkomst van product uit deze staat — Bewijsplicht van exporteur*

(Verordening nr. 3665/87 van de Commissie, art. 13)

2. *Landbouw — Gemeenschappelijke ordening van markten — Restituties bij uitvoer — Gegevens verstrekt overeenkomstig bepalingen inzake berekening van gevraagde restitutie en inzake voor toekenning van restitutie gebruikt document — Verzekering met betrekking tot gezonde handelskwaliteit van producten in betalingsverzoek — Daarvan uitgesloten — Gevolgen van dergelijke verzekering voor nationale rechterlijke instantie*

(Verordening nr. 3665/87 van de Commissie, art. 3, 11, lid 1, tweede alinea, en 13, eerste zin)

1. Artikel 13 van verordening nr. 3665/87 van de Commissie houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen van het stelsel van restituties bij uitvoer voor landbouwproducten, zoals gewijzigd bij verordening nr. 2945/94, moet aldus worden uitgelegd dat het zich ertegen verzet dat rundvlees waarvoor een gemeenschapsrechtelijk verbod op uitvoer vanuit een bepaalde lidstaat naar de andere lidstaten en naar derde landen geldt, als van „gezonde handelskwaliteit” kan worden aangemerkt, en dat het voor de toekenning van restituties vereist dat de exporteur aantoont dat het uitgevoerde product niet afkomstig is uit een lidstaat van waaruit de uitvoer verboden is, wanneer de nationale administratie over aanwijzingen beschikt dat het product onder een uitvoerverbod valt.

Immers, aangezien dergelijk vlees niet in normale omstandigheden in de handel kan worden gebracht, voldoet het niet aan deze kwaliteitseisen. Voorzover de exporteur door de indiening van een restitutieaanvraag altijd op expliciete of impliciete wijze verzekert dat is voldaan aan de voorwaarden voor toekenning van de restitutie, met inbegrip dat er

sprake is van een „gezonde handelskwaliteit”, moet hij volgens de bewijsregels van het nationale recht aantonen dat deze voorwaarde wel degelijk is vervuld voor het geval dat de aangifte door de nationale autoriteiten in twijfel zou worden getrokken.

(cf. punten 20, 25, 32, 35, 37-38, dictum 1)

2. De verzekering die in een nationaal betalingsverzoek, als bedoeld in artikel 47 van verordening nr. 3665/87 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen van het stelsel van restituties bij uitvoer voor landbouwproducten, zoals gewijzigd bij verordening nr. 2945/94, met betrekking tot de „gezonde handelskwaliteit” in de zin van artikel 13, eerste zinsnede, van voormelde verordening wordt gegeven, maakt geen deel uit van de gegevens als bedoeld in artikel 11, lid 1, tweede alinea, en artikel 3 van deze

verordening, die betrekking hebben op de berekening van de gevraagde restitutie en op het document dat voor de toekenning van een restitutie wordt gebruikt. Zij kan door de nationale rechterlijke instantie evenwel worden beschouwd als een bewijselement voor de beoordeling van de situatie van de exporteur.

Immers, allereerst wordt de in artikel 11, lid 1, van verordening nr. 3665/87 bedoelde restitutieaanvraag niet gedaan door indiening van het in artikel 47 van deze verordening bedoelde betalingsver-

zoek, aangezien dit verzoek niet de juridische basis vormt voor het recht op dergelijke betaling. Bovendien zijn het de in artikel 3, lid 5, van deze verordening bedoelde documenten, te weten de aangifte ten uitvoer of enig ander bij de uitvoer gebruikt document, die de juridische basis voor een restitutie kunnen vormen en het onderzoek van de restitutieaanvraag, dat overeenkomstig het reeds aangehaalde artikel 11, lid 1, ertoe kan leiden dat een sanctie wordt opgelegd, op gang kunnen brengen.

(cf. punten 40-41, 43, dictum 2)